

Dosarul nr. 2ra-1578/2019

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (I. Pâcaleu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală
„Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești
împotriva Anei Cenușa cu privire la încasarea datoriei și obligarea încheierii
contractului,

împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 23 martie 2018 ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de
Locuințe” or. Fălești a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Cenușa
cu privire la încasarea datoriei și obligarea încheierii contractului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că din luna aprilie 2009 consumatorului
Ana Cenușa, domiciliată în XXXXX, s-a început calcularea plăților pentru prestarea
serviciilor comunale, pentru evacuarea gunoiului – 3 persoane și apa – 4,5 m³/l
persoană/lună.

La 17 iunie 2009 Ana Cenușa a depus cerere privind instalarea contorului de tip
„Madallena” nr. 161893, iar în urma controlului efectuat s-a depistat că fântâna nu
corespunde normelor, respectiv plata pentru apa consumată necesita de continuat
după norma de consum.

A menționat că prin actul din 14 august 2009, pârâta a fost deconectată de la
rețeaua de apeduct în legătură cu acumularea datoriei de 585,55 de lei, calculele
urmând a se efectua numai pentru evacuarea deșeurilor. Ulterior, la 19 octombrie
2010, în urma controlului efectuat la zi s-a depistat consum de apă fără contor și a fost
întocmit actul nr. 479 cu includerea normei de consum, pentru ce Ana Cenușa a fost
invitată să depună explicații, însă ultima nu s-a prezentat.

A afirmat că a fost efectuată recalcularea plății la prestarea serviciilor de apă cu

inclusiunea sumei de 1166,99 de lei pentru perioada din momentul deconectării până la depistarea încălcării. La 15 noiembrie 2010 prin actul nr. 488, pârâta iarăși a fost deconectată de la sistemul central de apeduct, pentru neprezentarea de a depune explicații.

A notat că la 10 ianuarie 2018, a expediat consumatorului Ana Cenușa prescripția nr. 07 cu solicitarea prezentării pe adresa prestatorului în vederea încheierii contractului privind evacuarea gunoiului menajer și achitarea integrală a datoriei de 4448,96 de lei, solicitare rămasă fără răspuns. Respectiv, consideră că acest fapt denotă o eschivare vădită a consumatorului de la îndeplinirea obligațiilor.

În acest context, reclamanta după concretizarea pretențiilor prin cererile din 12 noiembrie 2018 și 30 noiembrie 2018, a solicitat obligarea pârâtei Ana Cenușa de a încheia contractul de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală pentru evacuarea deșeurilor menajere, cât și încasarea de la Ana Cenușa a datoriei pentru serviciul public de aprovizionare cu apă pentru perioada aprilie 2009 – 15 noiembrie 2010 în sumă de 1752,54 de lei și 3036,96 de lei pentru serviciile comunale de evacuare a deșeurilor menajere pentru perioada aprilie 2009 – 31 octombrie 2018, iar în total 4788,96 de lei și taxa de stat în sumă de 370 de lei.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești s-a admis parțial, s-a dispus încasarea de la Cenușa Ana în beneficiul acesteia a datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 1400,40 de lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 270 de lei.

S-a obligat Ana Cenușa să încheie cu ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești în formă scrisă contractul-tip de prestare a serviciilor de gospodărie comunală privind evacuarea deșeurilor menajere din bunul imobil amplasat în or. Fălești, str. 31 august 70, ce-i aparține cu drept de proprietate.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins.

În susținerea poziției sale, prima instanță referitor la pretenția privind obligarea pârâtei la încheierea contractului de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală pentru evacuarea deșeurilor menajere a reținut că, Ana Cenușa este proprietarul imobilului amplasat în XXXXX, iar reclamanta ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești este unica întreprindere municipală de gospodărie comunală din or. Fălești, care are ca gen de activitate inclusiv și evacuarea deșeurilor menajere. Astfel, pârâta Ana Cenușa nu are încheiat un contract de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală pentru evacuarea deșeurilor menajere cu reclamanta, iar lipsa contractului se datorează pârâtei, care la solicitarea legală a reclamantei a refuzat să se prezinte la sediul acesteia pentru încheierea contractului dat, odată ce încheierea contractului reprezintă o obligație prevăzută de lege, fiind o excepție de la principiul libertății contractuale ale părților.

Totodată, instanța de fond a reținut cu privire la pretenția privind încasarea datoriei că ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești a prestat servicii de gospodărie comunală pentru evacuarea deșeurilor menajere inclusiv și pe strada unde este amplasată casa individuală a pârâtei Ana Cenușa, deși între aceștia nu există încheiat un contract de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală pentru evacuarea deșeurilor menajere, legislația în vigoare prevede obligația pârâtei de a achita costul acestor servicii. Astfel, potrivit cartelelor consumatorului Ana Cenușa începând cu luna aprilie 2009 până în luna

octombrie 2018 a format o datorie de 4788,96 de lei, inclusiv până în luna decembrie 2010 o datorie la apa potabilă.

La fel, instanța de fond cu trimitere la prevederile art. 267 alin. (1) și 271 Cod civil, a constatat că pârâta nu a achitat datoria pentru consumul de apă potabilă până în anul 2010, iar pentru evacuarea deșeurilor din aprilie 2009 până în prezent, astfel ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești la 23 martie 2018 a înaintat prezenta acțiune. Respectiv, instanța a conchis că odată ce reprezentării pârâtului au solicitat respingerea acțiunii și în temeiul expirării termenului de prescripție, respectiv acțiunea a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, motiv pentru care pretenția privind încasarea datoriei pentru apa potabilă consumată până în anul 2010 a fost respinsă integral, iar pentru evacuarea deșeurilor a fost admisă numai pentru perioada de trei ani până la înaintarea acțiunii.

Prin decizia din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis cererea de apel depusă de Ana Cenușa, s-a casat hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea s-a admis parțial, s-a încasat de la Ana Cenușa în beneficiul ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești 688,60 de lei cu titlu de datorie și 270 lei taxa de stat. În rest, acțiunea civilă s-a respins.

În susținerea soluției sale, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. 267 alin. (1), 271 și 272 alin. (1) Cod civil, a reținut că odată ce Cenușa Ana a invocat omiterea termenului de prescripție, astfel instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a aplicat termenul de prescripție și încasarea datoriei pentru o perioadă de trei ani până la înaintarea acțiunii, martie 2015 și până în decembrie 2018.

Totodată, instanța de apel a constatat eronată concluzia primei instanțe de încasare a datoriei pentru această perioadă pentru două și trei persoane, motiv din care a micșorat datoria.

Astfel, instanța de apel a reținut că intimatul nu a probat că în imobilul enunțat locuiesc două sau trei persoane și de ce calculul este efectuat pentru un număr diferit de persoane la fiecare perioadă de timp. Mai mult, nu s-a stabilit că membrii familiei Anei Cenușa sunt la evidență sau sunt indicați în fișele de cont a prestatorului de servicii și în ce temei, respectiv calculul necesită a fi efectuat pentru o persoană, reieșind din tariful stabilit de către Consiliul or. Fălești pentru o persoană, astfel pentru perioada luna martie 2017 – luna iunie 2018, datoria constituia 399,60 de lei, iar pentru perioada iulie 2017 – decembrie 2018 datoria este de 289 de lei, în total suma de 688,60 de lei.

Referitor la pretenția privind obligarea încheierii contractului de prestare a serviciilor comunale, instanța de apel a respins-o, menționând că în conformitate cu art. 25 alin. (1) și (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, este dreptul fiecărui consumator de a încheia contract de prestare a serviciilor comunale, totodată, în cazul lipsei acestuia, agentul va încasa plata pentru serviciul prestat prin acționarea în instanța de judecată, dar în sensul legal menționat nu poate cere obligarea consumatorului la încheierea contractului prin hotărâre a instanței de judecată.

La 22 iunie 2019, prin intermediul oficiului poștal, ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești a declarat recurs împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului recurenta a reiterat argumentele și circumstanțele expuse

în fața instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, indicând că decizia instanței de apel este ilegală fiind emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a solicitat casarea deciziei 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 16 aprilie 2019, fiind expediată participanților la proces la data de 27 mai 2019 (f.d. 161), fiind recepționată de către recurentă la data de 28 mai 2019 (f.d. 163).

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs depusă la 22 iunie 2019 de către ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești, a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă,

instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” or. Fălești, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Direcția de Producție a Gospodăriei Comunale și de Locuințe” Fălești se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh